

Spm. nr. S 199

Til *industriministeren* (13/2 91) af:

Gade (SF):

»Hvor mange penge har det offentlige og EF gennem forskellige støtteordninger m.v. givet til Fredericia Cellulosefabrik, hvilken vurdering har regeringen af mulighederne for at udvikle den genindvindingssteknik, der er etableret i forbindelse med fabrikken, og hvad agter regeringen at gøre for at sikre, at de offentlige investeringer ikke tabes?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 197).

Svar (27/2 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Fredericia Cellulosefabrik er et andelsselskab, der foruden nogle mindre betydende biprodukter producerer cellulose udelukkende med indenlandsk halm som udgangsmateriale. Cellulosen, der er af forholdsvis god kvalitet, bruges til fabrikation af blandt andet kopipapir. Blandt andet som følge af krav til fabrikens spildevandsudledning har Fredericia Cellulosefabrik gennemgribende ændret fabriktionsprocessen med sigte på at kunne genindvinde de affaldsprodukter, der opstår i produktionen. Genindvindingen var planlagt til at skulle ske gennem afbrænding af affaldsprodukter, hvorefter kemikalier kunne genindvindes fra asken. Ovennævnte proces skulle reducere udledningerne med spildevandet. I den ændrede produktionsproces indgår også en ændret blegningsmetode, der medfører en reduceret dannelse af miljøskadelige stoffer, blandt andet dioxiner.

Den samlede omlægning af produktionen, der endnu ikke har vist sig funktionsdygtig, har hidtil kostet ca. 130 mio. kr. og er udført som et demonstrationsprojekt med støtte i offentlige midler. Fra EF er der over støtteprogrammet ACE (Fællesskabsaktioner på miljøområdet) i 1986 bevilget et tilskud på 10 mio. kr. Industriministeriet har over udviklingsfondet ydet Fredericia Cellulosefabrik A/S, Burmeister & Wain Energi A/S og Darcell A/S et tilskud med betinget afgiftspligt (industrielt samarbejdsprojekt) på 22 mio. kr. til det omhandlede udviklingsarbejde. Energiministeriet har i åre-

ne 1982–86 bevilget i alt 7,2 mio. kr., blandt andet fra energiforskningsprogrammet. Miljøstyrelsen har i 1987 bevilget 7 mio. kr., som er bevilget i henhold til kap. 4, »Halmbortskaffelse«, i bekendtgørelse om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. (Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 707 af 10. november 1987). Vedrørende støtte fra Landbrugsministeriet henvises til landbrugsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 197.

Virksomheden har i december 1990 standset produktionen og er herefter gået i betalingsstandsning, dels på grund af vanskeligheder med at få kemikalieindvindingsanlægget og forbrændingsanlægget til at fungere tilfredsstillende, dels på grund af afsætningsvanskeligheder for den producerede cellulose som følge af konkurrence fra billigere produkter.

De tekniske problemer omkring genindvindingsanlægget og forbrændingsanlægget synes at være af en sådan karakter, at det endnu er usikkert, om anlæggene kan gøres funktionsdygtige selv med den fornødne økonomiske opbakning. Det er således på det foreliggende grundlag vanskeligt at vurdere mulighederne for at udvikle den ovenfor beskrevne genindvindingssteknik.

Fredericia Cellulosefabrik har et kapitalbehov dels til dækning af et driftsunderskud, dels til færdigudvikling af de nye processer. Det undersøges i øjeblikket mellem virksomhedens investorer, om der er basis for en rekonstruktion, og Industriministeriet afventer en afklaring heraf.

Spm. nr. S 200

Til *miljøministeren* (13/2 91) af:

Gade (SF):

»Hvor mange penge har det offentlige og EF gennem forskellige støtteordninger m.v. givet til Fredericia Cellulosefabrik, hvilken vurdering har regeringen af mulighederne for at udvikle den genindvindingssteknik, der er etableret i forbindelse med fabrikken, og hvad agter regeringen at gøre for at sikre, at de offentlige investeringer ikke tabes?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 197).

Svar (21/2 91):